

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-חזרה O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

שבועות-שבועת הדיינין													Talmud Navigator														
מימרא													מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
לט.	ל	◊	■										וכל עבירות שבתורה נאמר בהן ונקא, וכאן נאמר לא ינקא.														
לט.	ל	◊	■										וכל עבירות שבתורה נפרעין ממנו, וכאן ממנו וממשפחתו, שנאמר: (קהלת ה') אל תתן את פיך לחטיא את בשרך, ואין בשרו אלא קרובו, שנאמר: (ישעיהו נ"ח) ומבשרך לא תתעלם.														
לט.	ל	◊	■										וכל עבירות שבתורה נפרעין ממנו, וכאן ממנו ומכל העולם כולו, שנאמר: (הושע ד') אלה וכחש.														
לט.	ל		ז										ואימא: עד דעביד להו לכולהו														
לט.	ל		!										לא ס"ד, דכתיב: (ירמיהו כ"ג) מפני אלה אכלה הארץ, וכתיב: (הושע ד') על כן תאכל הארץ ואומלל כל יושב בה.														
לט.	ל	◊	■										וכל עבירות שבתורה, אם יש לו זכות תולין לו שנים ושלושה דורות, וכאן נפרעין ממנו לאלתר, שנאמר: (זכריה ה') הוצאתיה נאם ה' צבאות ובאה אל בית הגגב ואל בית הנשבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת עציו ואת אבניו														
לט.	ל		■										הוצאתיה - לאלתר, ובאה אל בית הגגב - זה הגונב דעת הבריות, שאין לו ממון אצל חבירו וטוענו ומשביעו, ואל בית הנשבע בשמי לשקר - כמשמעו, ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת עציו ואת אבניו - הא למדת, דברים שאין אש ומים מכלין אותן - שבועת שקר מכלה אותן.														
לט.	ל	◊	■										אם אמר איני נשבע - פטרין אותו מיד, ואם אמר הריני נשבע - העומדין שם אומרים זה לזה: (במדבר ט"ז) סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה וגו'.														
לט.	ל	◊	■										וכשמשיבין אותן, אומרים לו: הוי יודע, שלא על דעתך אנו משביעין אותך אלא על דעת המקום ועל דעת ב"ד. שכן מצינו במשה רבינו, כשהשיע את ישראל אמר להן: דעו, שלא על דעתכם אני משביע אתכם אלא על דעת המקום ועל דעתי, שנאמר: (דברים כ"ט) ולא אתכם לבדכם וגו'														
לט.	ל	◊	■										כי את אשר ישנו פה אין לי אלא אותן העומדין על הר סיני, דורות הבאים וגרים העתידין להתגייר מניין? ת"ל: (דברים כ"ט) ואת אשר איננו														
לט.	ל	◊	■										ואין לי אלא מצוה שקיבלו עליהם מהר סיני, מצות העתידות להתחדש, כגון מקרא מגילה, מניין? ת"ל: (אסתר ט') קימו וקבלו, קיימו מה שקבלו כבר.														
לט.	ל		ז										מאי אף היא בלשונה נאמרה?														
לט.	ל	◊	!	■									אלו נאמרין בכל לשון: פרשת סוטה, וידוי מעשר, קריאת שמע ותפלה, וברכת המזון, ושבועת העדות ושבועת הפקדון, וקאמר נמי: שבועת הדיינין אף היא בלשונה נאמרה.	כדתנן:													
לט.	ל	< ◊	■										אומרינו לו: הוי יודע, שכל העולם כולו נודעו בשעה שאמר הקב"ה לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא.	אמר מר:													
לט.	ל		^										מ"ט?														
לט.	ל		!										אילימא משום דאתיב בסיני														
לט.	ל		ז										עשר דברות נמי אתיב														
לט.	ל		!										ואלא משום דחמירא														
לט.	ל		ז										ומי חמירא?														
לט.	ל		ז	■									אלו הן קלות - עשה ולא תעשה חוץ מלא תשא, חמורות - זו כריתות ומיתות ב"ד ולא תשא עמקן	והתנן:													
לט.	ל	◊	!										אלא כדקתני טעמא: וכל עבירות שבתורה נאמר בהן ונקא, וכאן נאמר לא ינקא.														
לט.	ל	◊	ז										וכל עבירות שבתורה לא נאמר בהן לא ינקא? והכתיב: (שמות לד) ונקא לא ינקא														
לט.	ל		!										ההוא מיבעי ליה לכדרכי אלעזר														
לט.	ל	◊	!	■									אי אפשר לומר ונקא - שכבר נאמר לא ינקא, א"א לומר לא ינקא - שכבר נאמר ונקא הא כיצד? מנקא הוא לשבים, ואינו מנקא לשאינן שבים.	דתניא, רבי אלעזר:													
לט.	ל	< ◊	■										כל עבירות שבתורה נפרעין ממנו, וכאן ממנו וממשפחתו.														
לט.	ל		ז										וכל עבירות שבתורה ממשפחתו לא? והכתיב: (ויקרא כ') ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו														
לט.	ל	◊	ז	■									אם הוא חטא, משפחתו מה חטאת? לומר לך: אין לך משפחה שיש בה מוכס שאין כולה מוכסין, ושיש בה לסטים שאין כולה לסטים, מפני שמחפין עליו	ותניא, אמר ר"ש:													
לט.	ל	◊	!										התם בדינא אחרינא, הכא בדינא ידידיה														

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator													
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מאן דאמר													
מימרא													
לש:												והכרתי אותו - מה ת"ל? לפי שנאמר ושמתי אני את פני, יכול כל המשפחה כולה בהיכרת? ת"ל: אותו, אותו בהיכרת, ולא כל המשפחה כולה בהיכרת.	כדתניא, רבי:
לש:	<											וכל עבירות שבתורה נפרעין ממנו, וכאן ממנו ומכל העולם כולו	
לש:												וכל עבירות שבתורה מכל העולם לא? והכתיב: (ויקרא כ"ו) וכשלו איש באחיו - איש בעון אחיו, מלמד שכל ישראל ערבים זה בזה.	
לש:												התם שיש בידם למחות ולא מיחו.	
לש:												מאי איכא בין רשעים דמשפחתו לרשעים דעלמא, בין צדיקים דמשפחתו לצדיקים דעלמא? הוא בשאר עבירות בדיניה, ורשעים דמשפחה בדין חמור, ורשעים דעלמא בדין הקל, צדיקי דהכא והכא פטירי. גבי שבועה - הוא ורשעים דמשפחה כדיניה, ורשעים דעלמא בדין חמור, וצדיקי דהכא והכא בדין הקל. אם אמר איני נשבע - פוטרינן אותו מיד, ואם אמר הריני נשבע - העומדים שם אומרים זה לזה: (במדבר ט"ז) סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה.	
לש:	<											בשלמא ההוא דקא משתבע קאי באיסורא, אלא ההוא דקא משבע ליה אמאי?	
לש:												(שמות כ"ב) שבועת ה' תהיה בין שניהם - מלמד שחלה שבועה על שניהם.	כדתניא, ר"ש בן טרפון:
לש:	<											וכשמשיעין אותו, אומרים לו: הוי יודע שלא על דעתך וכו'.	
לש:												למה לי למימרא ליה הכי?	
לש:												משום קניא דרבא.	
לש:	<											הטענה שתי כסף.	
לש:												כפירת טענה שתי כסף	רב:
לש:												טענה עצמה שתי כסף, אפי' לא כפר אלא בפרוטה ולא הודה אלא בפרוטה - חייב.	שמואל:
לש:												דיקא מתניתין כותיה דרב, וקראי כותיה דשמואל.	רבא:
לש:												דיקא מתני' כותיה דרב	
לש:												הטענה שתי כסף וההודאה שוה פרוטה	דקתני:
לש:												ואילו כפירת טענה פרוטה לא קתני	
לש:												ההודאה בפרוטה	ותנן נמי:
לש:												ואילו כפירה בפרוטה לא קתני	
לש:												וקראי כותיה דשמואל, דכתיב: (שמות כ"ב) כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמור, מה כלים שנים אף כסף שנים, מה כסף דבר חשוב אף כל דבר חשוב, וקאמר רחמנא: (שמות כ"ב) כי הוא זה.	
לש:												ורב?	
לש:												ההוא מיבעי ליה להודאה במקצת הטענה.	[רב]
לש:												ושמואל?	
לש:												כתיב הוא וכתוב זה, דאי כפר במקצת ואודי במקצת - חייב.	[שמואל]
לש:												ורב?	
לש:												חד להודאה במקצת הטענה, וחד להודאה ממין הטענה.	[רב]
לש:												ושמואל?	
לש:												לאו ממילא שמעת מיניה דחסרה לה טענה?	[שמואל]

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

שבועות-שבועת הדיינין		Talmud Navigator													
מימרא		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כסף כי אתא מעיקרא לכפירה הוא דאתא, דא"כ, לכתוב רחמנא כי יתן איש אל רעהו כלים לשמור, ואנא אמינא: מה כלים שנים אף כל שנים, כסף דכתב רחמנא למה לי? אם אינו ענין לטענה, תנהו ענין לכפירה.	אלא אמר לך רב:		◇	!											לט:
ושמואל?		⚡													לט:
אי כתב רחמנא כלים ולא כתב כסף, הוה אמינא: מאי כלים שנים אף כל שנים, אבל דבר חשוב לא בעינן, קמ"ל.	אמר לך: [שמואל]	!	◇												לט:
שתי כסף יש לי בידך, אין לך בידי אלא פרוטה - פטור	תנן:		◇	⚡	■										לט:
מאי טעמא? לאו משום דחסרה לה טענה, ותויבתא דשמואל				⚡											לט:
מי סברת שוה קתני? דוקא קתני, מה שטענו לא הודה לו, ומה שהודה לו לא טענו.	אמר לך שמואל:		◇	!											לט:
אי הכי, אימא סיפא:				⚡											לט:
שתי כסף ופרוטה יש לי בידך, אין לך בידי אלא פרוטה - חייב	[סיפא]		◇	⚡	■										לט:
אי אמרת בשלמא שוה - משום הכי חייב, אלא אי אמרת דוקא - אמאי חייב? מה שטענו לא הודה לו, ומה שהודה לו לא טענו				⚡											לט:
מידי הוא טעמא אלא לשמואל				!											לט:
טענו חטין ושעורין והודה לו באחד מהן - חייב.	האמר ר"נ אמר שמואל:	■	◇	!											לט:
ה"נ מסתברא			◇		■										לט:
ליטרא זהב יש לי בידך, אין לך בידי אלא ליטרא כסף - פטור אי אמרת בשלמא דוקא קתני - משום הכי פטור, אלא אי אמרת שוה - אמאי פטור? ליטרא טובא הו'	מדקתני סיפא:		◇		■	■									לט:
אלא מדסיפא דוקא, רישא נמי דוקא					■										לט:
לימא תיהוי תויבתא דרב				⚡											לט:
כולה מתני' שוה, וליטרא זהב שאני.	אמר לך רב:		◇	!											לט: